

[Udenrigsministeren]

1930'ernes og 1940'ernes protektionisme. Et andet væsentligt argument er naturligvis, at medmindre man har stabile valutakurser, vil det i det lange løb være umuligt at føre en virkelig fælles landbrugspolitik og skabe et virkelig fælles indre marked af den liberale karakter, som hr. Ib Christensens parti jo i hvert fald i princippet også ønsker.

Endelig er der vel også den internationale betragtning, at i det omfang, det er muligt at stabilisere den internationale valutasituation, bør vi gøre det, fordi det har afgørende betydning for en frigørelse af verdenshandelen, og i det omfang, man ved et nærmere europæisk valutasamarbejde kan gøre det, kan vi altså yde vores bidrag. Det er derfor også i den forbindelse, man skal se regeringens positive holdning til de beslutninger, som vi jo, selv har været med til at træffe på topmødet i Bremen, og som også den nuværende regering derfor bygger på.

Hr. Poul Schlüter glædede sig over, at der nu var tale om en uændret udenrigspolitik, og det glæder vi andre os også over; det mener jeg i og for sig alle bør glæde sig over, hvis man føler et medansvar for, hvordan Danmark er placeret i den internationale sammenhæng. Men han efterlyste dog alligevel, om der måske trods alt ikke kunne tænkes at forekomme nogle ændringer, og nævnte især Afrikapolitikken.

Jeg har lidt vanskeligt ved at se, hvordan der kunne være interesse – og det gælder også hr. Poul Schlüter og hans parti – for en ændring i hovedprincipperne for den danske Afrikapolitik.

Det er klart, man kan diskutere – og det har vi jo gjort tidligere – spørgsmålet om, hvor store beløb man skulle anvende til de særlige frihedsbevægelser. Det havde jeg lejlighed til at sige noget om, allerede da vi drøftede statsministerens tiltrædelseserklæring, men der foreligger – det kan jeg sige til hr. Poul Schlüter én gang til – altså en aftale mellem de to regeringspartier om, at der ikke på det punkt sker ændringer i forhold til finanslovsforslaget og budgetoverslagstallene. Det er også et svar til hr. Steen Folke, som efterlyste en klargøring af regeringens holdning på det område.

Men for så vidt angår Afrikapolitikens hovedprincipper kan jeg ikke se, at nogen i denne sal kan være interesseret i en ændring, for hvad er det, der er hovedprincipperne i

Danmarks politik i forhold til de afrikanske problemer?

Hovedprincippet er jo som over for så mange andre internationale problemer, at man bør finde frem til fredelige løsninger, som alle de berørte parter kan acceptere, og det vil, hvis vi tager to af de mest afgørende problemer i øjeblikket, nemlig Namibiasituationen og situationen omkring det hidtidige Rhodesias overgang til at blive et selvstændigt Zimbabwe, i praksis sige, at vi dér ønsker de løsninger, som vores allernærmeste allierede arbejder energisk på at få skabt forståelse for. Det standpunkt, Danmark har, når det drejer sig om Namibialøsningen, er det standpunkt, som de fem vestlige magter i FN's sikkerhedsråd har stået på og har arbejdet meget energisk for at virkeliggøre i de sidste mange måneder, nemlig at alle de berørte parter i konflikten, alle de eksisterende partier og organisationer uden undtagelse, skulle finde frem til en løsning, som kunne skabe et selvstændigt samfund, og som dermed også gav både mindretal og flertal en rimelig beskyttelse i overgangssituationen. Jeg ser ingen dansk interesse i pludselig at forlade dette standpunkt, og jeg ser slet ikke hr. Poul Schlüters mulige interesse i det.

Det samme gælder i og for sig, når vi drøfter situationen omkring det nuværende Rhodesia. Der er det danske standpunkt jo det – og det deler vi sammen med de øvrige nordiske lande og de øvrige EF-lande, akkurat som vi gør det i Namibiadiskussionen – at vi bør understøtte det britisk-amerikanske initiativ, der også sigter på at nå frem til en løsning, som alle accepterer.

Når vi lægger så megen vægt på netop disse fredelige løsninger, hænger det bl. a. sammen med det synspunkt, som hr. Erhard Jakobsen fuldkommen korrekt fremførte fra CDs side, nemlig at det er meget væsentligt, at man også i Afrika får en situation, hvor mindretallene har mulighed for politisk at blive repræsenteret, politisk at gøre sig gældende. Det er netop ud fra bl. a. det synspunkt, at vi har indtaget den holdning, at vi har gjort det hele tiden, og at den nuværende regering også indtager denne holdning. Det er også i den forbindelse, vi mange gange fra dansk side har understreget vores interesse for at være med til at støtte fredsbevarende styrkers indsats osv., netop for at beskytte et samfund i en vanskelig politisk proces.